

Roada Duhului Sfânt – Bunătatea

Pastor IOAN DANCIU,
Vicepreședintele Comunității Regionale
Penticostale a Maramureșului și Sătmarului

Bunătatea este a cincea caracteristică a roadei Duhului Sfânt.

Termenul grecesc folosit pentru bunătate este: „*chréstotés*”. Tradus în limba română este: bunătate, dar și amabilitate, delicatețe, caracter agreabil.

Vulgata traduce foarte frumos cuvântul: ori cu „*bonitas*”, care este bunătate sau generozitate, ori cu „*benignitas*”, de unde vine adjectivul benign. R.C. Trench afirmă despre „*chréstotés*” că: „*este un cuvânt frumos pentru exprimarea unei grații frumoase*”.

Ce este deci bunătatea?

Plummer a definit-o ca: „*o bunăvoință plină de înțelegere sau acea dulce dispoziție care îi face pe alții să se simtă în largul lor, ce se ferește de a provoca dureri altora*”. Îi face pe oameni să se simtă bine în prezența noastră.

Bunătatea este dragostea care se manifestă în lucrurile mici și aparent neînsemnate, este respectul față de simțămintele și personalitatea altuia.

Fiind roada Duhului, ea va înflori în noi doar în măsura în care ne lăsăm schimbați, umpluți și folosiți de Duhul Sfânt.

Bunătatea este opusul răutății. Peste rănilor și traumele produse de răutate, balsamul bunătății va aduce vindecare și restaurare, va lega prietenii. Este bine să subliniem câteva lucruri în legătură cu bunătatea:

1. Bunătatea își are izvorul în caracterul neseecat al lui Dumnezeu.

În Psalmul 100:5 psalmistul spune: „*căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci...*” Dumnezeu își revelează bunătatea Sa și ceea ce mișcă inima psalmistului este amabilitatea plină de delicatețe a lui Dumnezeu. (Psalmul 106:1 și 107:1) „*Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci!*”

„*Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții...*” (Efeseni 4.32)

a. Bunătatea lui Dumnezeu este exprimată în judecățile Lui

Psalmul 119:39 „*Depărtează de la mine ocara de care mă tem! Căci judecățile Tale sunt pline de bunătate*”. Dacă judecățile lui Dumnezeu ar fi bune doar din punct de vedere moral atunci n-ar rămânea decât teama, dar judecățile Domnului sunt „*pline de bunătate*” ceea ce ne umple inima de speranță.

b. Bunătatea lui Dumnezeu este exprimată în învățăturile Scripturii

„*Tu ești bun și binefăcător: învață-mă orânduiri Tale!*” (Psalmul 119:64-68); „*Domnul este bun și drept: de aceea arată El păcătoșilor calea... El învață pe cei smeriți calea Sa*” (Psalmul 25:8-9).

c. Bunătatea lui Dumnezeu este exprimată în intervenția Lui în viața oamenilor

„*O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei ce se tem de Tine și pe care o arăți celor ce se încred în Tine, în fața fiilor oamenilor!*” (Psalmul 31:19)

d. Bunătatea lui Dumnezeu este exprimată în mântuirea oamenilor

În bunătatea lui Dumnezeu este putere de mântuire, care iartă păcatele și-i transformă pe oameni în oameni buni. Bunătatea lui Dumnezeu este personalizată și întrupată în Domnul Isus Hristos.

2. Bunătatea ca roadă a Duhului Sfânt

Bunătatea este o calitate a inimii și a sentimentului. În momentul în care Duhul Sfânt vine în viața credinciosului, El face transformarea. Un om plin de răutate, prin lucrarea Duhului Sfânt, devine un om bun, „*el va iubi oamenii*”: „*Dragostea ...este plină de bunătate...*” (1Corinteni 13:4).

a. Bunătatea apare ca o consecință a umblării noastre cu Domnul Isus, a locuirii Duhului Sfânt în noi

Continuare...